

قسمتی از دعای روز بیست و دوم ماه مبارک رمضان:

و اسکنی فیه بحبوبات جناتک

و در وسط بهشت هایت مرا مسکن ده

در کلام امیرالمؤمنین:

اگر فکرت را به نعمت های بهشتی مشغول داری که شاخه هایشان همواره به هم می خورند و ریشه های آن در توده های مشک پنهان و در ساحل جویباران بهشت قرار گرفته، آبیاری می گردند و خوشه هایی از لؤلؤ آبدار بر شاخه های کوچک و بزرگ درختان آویخته و میوه های گوناگونی که از درون غلاف ها و پوشش ها سر بیرون کرده اند، سرگردان و حیرت زده می شوی. شاخه های پر میوه ی بهشت که بدون هیچ زحمتی خم شده، در دسترس قرار گیرند تا چینه های آن هرگاه که خواهد، برچینند.

ای شنونده! اگر دل خود را به منظره های زیبایی که در بهشت به آن می رسی، مشغول داری، روح تو با اشتیاق فراوان به آن سامان پرواز خواهد کرد و از این مجلس من با شتاب به همسایگی اهل قبور خواهی شتافت.

منبع: خطبه ی 165- ترجمه ی مرحوم دشتی